

[Ministeren for offentlige arbejder]

mellem de nordiske radiofonier og televæsen er til uformel og direkte udveksling af erfaringer og gensidig orientering. Formelle henvendelser er kun forekommet, såfremt der gennem kontaktorganet eller ved anden uformel kontakt har vist sig konkrete praktiske muligheder for leje.

I 1978 var der tilbud fra Sverige om midlertidig lån af en sender på den svenske station i Hörby, men denne mulighed måtte opgives, fordi udlånsordningen forudsatte, at programsvaret overgik til Sveriges Radio, og en sådan overdragelse strider mod loven om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Norge rettede i 1973 forespørgsel om anvendelse af sendere i andre lande, herunder Danmark, bl.a. fordi man ved en sydligere position ville opnå, at sending i visse retninger ikke blev udsat for den naturbestemte kraftige svækkelse, som finder sted i nordlysområdet. Denne mulighed måtte opgives bl.a. på grund af vanskelighederne med placeringen, hvorunder bemærkes, at en sådan station ville nødvendiggøre et større antal antenner end forudsat ved en rent dansk station. Desuden ville der blive tale om betydelige ekstra omkostninger til fremføringen af lydlinier over den lange afstand mellem studier og sendestation.

Norge har – som også spørgeren bemærker – på det seneste oplyst, at man ville kunne stille sendemulighed til rådighed ved en eller flere af sine tre sendestationer. Denne mulighed kan etableres enten ved reduceret norsk sendetid af besparelsesgrunde eller ved etablering af en ny sender og antenne for dansk regning. Danmarks Radio har derfor nu rettet en formel henvendelse til NRK (Norsk Rikskringkasting) om at få nærmere rede på de økonomiske og praktiske formelle omstændigheder.

Af sikkerheds- og beredskabsmæssige grunde lægges der vægt på at opretholde en sendemulighed inden for landets grænser. Anvendelse af sendetid over norske stationer må derfor alene ses som en ønskelig hurtig forbedring og supplement til de danske udsendelser og vil ikke overflødiggøre etablering af en ny dansk station.

Spm. nr. S 1105

Til arbejdsministeren (28/4 87) af:

Poulsgaard (FP):

Hvad agter ministeren at foretage sig over for de indvandrere, der foretrækker bistandshjælp eller dagpenge frem for uddannelse, selv om det ikke koster dem en krone?»

Begrundelse

Ekstra Bladet skriver mandag den 27. april 1987, at unge tyrkiske indvandrere hellere vil have bistandshjælp end uddannelse. Selv om man fra dansk side har gjort meget for at skaffe disse unge mennesker uddannelsesmuligheder, er der kun 15 ud af 500 i hovedstadsområdet, der tager imod tilbuddet.

Formanden for beskæftigelsesudvalget, Vibeke Storm Rasmussen, siger, at man har fået en henvendelse, som er typisk, idet en tyrk havde henvendt sig til udvalget og meddelt, at hvis han blev lovet en lærerstilling, kunne han levere kursister. Vi skulle jo nødig have sydeuropæiske eller afrikanske tilstande på det danske arbejdsmarked.

Svar (14/5 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Spørgsmålet er stillet med udgangspunkt i en omtale i dagspressen på baggrund af et kursustilbud, beskæftigelsesudvalget i Københavns amt har søgt at få gennemført. Ifølge de oplysninger, jeg har indhentet, drejer det sig om et kursus under undervisningssektoren. Jeg har derfor bedt undervisningsministeren om at undersøge sagen og give spørgeren et direkte svar.

Spm. nr. S 1124

Til indenrigsministeren (4/5 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren under henvisning til besvarelsen af 29. f.m. af spørgsmål nr. S 1038 om tavshedsbelagte oplysninger fra Amtshospitalet i Vordingborg oplyse, på hvilken måde oplysningen til politiet er optaget i politiets døgnrapport?»

Begrundelse

Spørgsmålet er en præcisering af spørgsmål nr. S 1038.

Svar (13/5 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):